

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Ловеч, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛЯ ДАНКОВА

Членове: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разглежда докладваното от РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ Въззивно гражданско дело № 20214300500565 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435, ал.2, т.2 ГПК.

Подадена е жалба с вх. № № 010307/11.10.2021г., от **ИСКР. П. С.**, ЕГН *****, гр.Ловеч, ул. „Маестро Камен Луков“ № 2, чрез процесуалния представител адв. х.и., АК – Ловеч, със съдебен адрес: гр.Ловеч, ул. „Акад. Ан. Иширков“ № 41 **против ДЕЙСТВИЯ НА ЧСИ** с рег. № 903 на КЧСИ по изпълнително дело № 20219030400262, изразяващи се в начисляване такси по изпълнителното производство и налагане на запор върху несеквестрируема част от трудово възнаграждение.

С Определение № 797/13.12.2021г., настоящият състав е оставил без разглеждане жалбите, с които се обжалват таксите по изпълнителното производство и насочването на изпълнението върху несеквестрируема част от дохода, като недопустими, поради просрочие.

С Определение № 74/02.03.2022г. по в.ч.гр.д. № 34/2022г., Апелативен съд – Велико Търново е приел, че правилно ОС – Ловеч е оставил без разглеждане жалбата на И.П. САЧВЕВ против действия на съдебния изпълнител, изразяващи се в начисляване на такси по изпълнителното

производство, като недопустима, поради просрочие.

Въззивният съд е приел, че определението в частта, с която настоящият състав е прекратил производството по жалбата срещу налагане на заповед върху несеквестрируема част от трудовото възнаграждение, е неправилно. Същото е отменено. Делото е върнато на същия състав на ОС – Ловеч за произнасяне по същество в тази част от жалба с вх. № 010307/11.10.2021г.

По редовността на жалбата, настоящият състав се е произнесъл с определение № 797/13.12.2022г., поради което няма да излага съображения в тази насока. По допустимостта, въпросът е решен с влязъл в сила съдебен акт на Апелативен съд – Велико Търново - Определение № 74/02.03.2022г. по в.ч.гр.д. № 34/2022г.

Предмет на произнасяне по настоящото дело е законосъобразността на наложения заповед в размер на 164.90 лева върху възнаграждението за труд на длъжника, обективизирано със съобщение с изх. № 006042/28.09.2021г. на съдебния изпълнител, с оглед твърдението за несеквестрируемата част.

ОКРЪЖЕН СЪД - ЛОВЕЧ като взе предвид изложеното в жалбата, становището на длъжника, мотивите на ЧСИ, както и материалите по изпълнителното дело, установи следното:

От фактическа страна:

Издаден е изпълнителен лист от 11.03.2020г. в полза на кредитора „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова долина, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ № 4-6, ПК: 1715 срещу солидарните съдлъжници Хр.Кр.Хр., ЕГН *****, с. Йоглав, ел. „Осъм“ № 17 и ИСКР. П. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Ловеч, ул. „Маестро Камен Луков“ № 2, ет.4, ап.7. Същите са осъдени при условията на солидарност да **ЗАПЛАТЯТ** на кредитора следните суми: 1301.87 лева - главница (част от задължение за главница в общ размер на 9668.51 лева), ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.11.2018г. до окончателното изплащане на задължението, както и разносните по изпълнението.

Изпълнително дело (ИД) № 20219030400262, по описа на ЧСИ И.Л., рег. № 903 от КЧСИ, е образувано по молба с вх. № 008236/09.08.2021г. на **взискателя** „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова долина, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ № 4-6, ПК: 1715 и въз основа на Изпълнителен лист, издаден на 11/03/2020 г. по ЧГД № 2272/2018г. г. на РАЙОНЕН СЪД - ЛОВЕЧ, гражданска колегия, 5 състав срещу длъжника Хр.Кр.Хр., ЕГН *****,

с постоянен адрес с. Йоглав, у. „Мелнишка“ № 1 и настоящ адрес: с. Йоглав, ел. „Осъм“ № 17 (л.1-2 от ИД).

С молбата за образуване на изпълнително дело взискателят е изискал от частния съдебен изпълнител да проучи имущественото състояние на **длъжника Хр.Кр.Хр.** (регистрирани трудови договори, разкрити банкови сметки) и при установено наличие на имущество - да наложи запор върху трудовото възнаграждение, респ. върху банковите сметки.

На 09.08.2021г. е образувано изпълнителното дело **срещу двамата съдлъжници** и е разпоредено да се изпрати съобщение по чл. 191 от ДОПК до НАП, да се направят справки за имущественото състояние на длъжниците, да бъде изпратена покана за доброволно изпълнение (ПДИ) и на дватамата (л.47 от ИД).

От направеното проучване е установено, че длъжникът ИСКР. П. С. има банкова сметка в „Юробанк България“ АД (л. 20 от ИД) и регистриран трудов договор с работодател Община Ловеч (л. 33-34 от ИД).

С разпореждане от 23.08.2021г. на основание чл.458 ГПК, като взискател по делото, е присъединена и Държавата в лицето на НАП, за размера на публичните задължения на длъжника ИСКР. П. С. в размер на 105.72 лева (л. 21-22 от ИД).

Поканата за доброволно изпълнение с изх. № 005434/25.08.2021г. (ПДИ), до длъжника ИСКР. П. С., ЕГН *****, е връчена ЛИЧНО на 30.08.2021г. (л.60 от ИД).

Едновременно с изпращане на ПДИ, по отношение на длъжника ИСКР. П. С. са наложени следните обезпечителни мерки:

- запор на трудовото възнаграждение, получавано от Община Ловеч (л.37-38 от ИД);

- запор на банковата сметка в „Юробанк България АД“ (л.41-42 от ИД).

За всички наложени обезпечителни мерки, за присъединяването на НАП и размерът на публичните задължения и дължимите такси и разноски към онзи момент, длъжникът е уведомен с връчената му на дата 30.08.2021г. ПДИ с изх. № 005434/25.08.2021г. Начислените, в размер на 168.84 лева с ДДС, авансови такси към датата на връчване на ПДИ са посочени в нея.

Със съобщение с изх. № 006042/28.09.2021г. съдебният изпълнител е указал на работодателя Община Ловеч, че следва да удържа месечно от заплатата на длъжника 164.90 лева (л.57 от ИД).

На 05.10.2021г., взискателят е отправил молба до ЧСИ, с което моли образуваното изпълнително дело № 262/2021г. да се счита за образувано **срещу двамата длъжници** ИСКР. П. С. и Хр.К.П., с оглед съществуващата солидарна отговорност (л.62 от ИД).

Изпълнените действията са насочени **срещу солидарните длъжници ИСКР. П. С.,** ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Ловеч, ул. „Маестро

Камен Луков“ № 2, ет.4, ап.7 и **Хр.К.Хр.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: с.Йоглав, ул. „Мелнишка“ № 1 за сумите:

Длъжникът ИСКР. П. С. получава нетен месечен доход в размер на 659.58 лева (**л.58 от ИД**) и се грижи за едно дете (**л.13**). Същото е родено на 27.07.2018г., което към момента на налагане на запора е под 18 години.

От правна страна:

Изпълнителното дело се образувано по молба на кредитора, за чиято редовност се прилагат разпоредбите за редовност на исковата молба (**арг. чл.426 ГПК**). Надлежни страни в изпълнителния процес са вискателят, по чиято молба започва изпълнителното дело и длъжниците, срещу които вискателят търси неизпълненото притезание. Затова още с молбата за образуване на изпълнително дело се очертават субективните предели на изпълнителното дело - главните надлежни страни в процеса.

Процесното вземане е възникнало при условията на солидарност между ИСКР. П. С. и Хр.К.П.. Съдебният изпълнител е обвързан с написаното в изпълнителния лист и не може да тълкува волята на съда и характера на вземането (Решение № 419 от 21.11.2013г. по гр. д. № 5900/2013г. на ВКС). Съгласно **чл.122, ал.1 ЗЗД** кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците. С оглед принципа за диспозитивното начало (**чл.6 ГПК**), всяко производство по ГПК започва по молба на заинтересовано лице. Разпоредбата на **чл.6 ГПК** се намира в Глава Втора „ОСНОВНИ НАЧАЛА“ и се отнася за всички видове граждански процес – исково, изпълнително, обезпечително, охранително. Молбата по **чл.426, ал.1 ГПК**, иницираща процеса, детерминира субективните и обективните предели на изпълнителния процес. Затова съгласно разпоредбата на **чл.426, ал.2 ГПК** вискателят следва да посочи изпълнителният способ за удовлетворяване на вземането си, освен в хипотезата на **чл.18 ЗЧСИ**, какъвто не е процесният случай.

Настоящото дело изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя срещу длъжника Хр.К.П.. На 30.08.2021г. са предприети изпълнителни действия срещу имуществата, както на главния длъжник, така и срещу ИСКР. П. С.. На 30.08.2021г. работодателят е получил запорното съобщение на ЧСИ, с което се налага запор върху вземанията за труд на лицето ИСКР. П. С.. Едва с молба от 05.10.2021г. вискателят изразява желание да се предприеме принудително действие и срещу ИСКР. П. С..

Същото налага единственият възможен извод, че към момента на запора лицето ИСКР. П. С. не е имал качеството на длъжник по изпълнителното дело. Към 30.08.2021г. е липсвало изрична писмена молба от кредитора към ЧСИ за започване на принудително изпълнение спрямо другия длъжник ИСКР. П. С.. Следователно жалбоподателят не е бил надлежно конституиран в това производство. Насочвайки принудителни действия спрямо имуществото на жалбоподателя, съдебният изпълнител се е отклонил от диспозитивното начало и е извършил действия, които не са били предмет на изпълнителната защита от молителя. Налагането на заповест върху трудово възнаграждение на жалбоподателя, получавано от Община Ловеч, е било незаконосъобразно, с оглед факта, че кредиторът не е избрал, с молбата си да прибегне до сурогата принудително изпълнение към жалбоподателя, а към другия солидарно отговорен съдлъжник Хр.К.П..

Разпоредбата на **чл.426, ал.3 ГПК** урежда хипотезите, когато молбата за започване на изпълнителното дело е нередовна. На основание **чл.426, ал.3 вр. чл.129 ГПК** същата се оставя без движение, като се указва на вискателя да отстрани нередовностите в едноседмичен срок. Изричното препращане на разпоредбата на **чл.426, ал.3 към чл.129 ГПК** създава единственият възможен извод, че една молба, за да бъде редовна следва да съдържа следните задължителните минимални реквизити – имената и адреса на вискателя, имената и адреса на длъжника (**чл.127, ал.1, т.2 ГПК**) и в какво се състои искането. Вискателят задължително следва да посочи искания от него изпълнителен способ, за да удовлетвори вземането си (**чл.426, ал.2 ГПК**), освен ако не е в хипотезата на чл.18 ЗЧСИ. В такъв случай липсата на посочване на конкретен изпълнителен способ или искане за проучване имущественото състояние на длъжника, не е нередовност на молбата, тъй като изборът е възложен на ЧСИ. В настоящото дело няма отправено искане от страна на вискателя, ЧСИ да извършва действия по възлагане.

В настоящото дело, молбата от 05.10.2021г. е подадена след наложения заповест на лицето ИСКР. П. С.. В нея не е посочен неговия адрес, както и действията, които вискателят иска да бъдат извършени от съдебния изпълнител. Не може се приеме, че същата препраща към първоначалната молба от 09.08.2021г., тъй като липсва такова изрично волеизявление от страна на вискателя. Молбата е нередовна, тъй като липсва адрес на длъжника (**чл.426, ал.3 вр. чл.129 вр. чл.127, ал.1, т.2 ГПК**). Поради своята

нередовност молбата от 05.10.2021г. не може да ползва срока по **чл.129, ал.5 ГПК**. Следователно, същата не санира факта, че извършените изпълнителни действия (налагане на запор върху вземане на длъжник), са незаконосъобразни, поради липсата на надлежно конституирана страна като длъжник в изпълнителния процес, на основание **чл.426 ГПК вр. чл.122, ал.2 ЗЗД**.

Липсата на надлежно конституирана страна, към която да са насочи изпълнителните действия, обосновават единственият възможен извод за незаконосъобразност на извършеният запор върху вземането за труд на жалбоподателя. В този смисъл жалбата се явява основателна.

С оглед горното, ОС – Ловеч намира, че по жалба с вх. № 010307/11.10.2021г., подадена от длъжника ИСКР. П. С., ЕГН *****, гр.Ловеч, ул. „Маестро Камен Луков“ № 2 следва да отмени действията на ЧСИ И.Л., рег. № 903 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20219030400262, изразяващи се в насочване на изпълнението върху суми от трудовото възнаграждение на ИСКР. П. С. от Община Ловеч, обективирани в Съобщение с изх. № 006042/28.09.2021г., като незаконосъобразни.

По отношение на направеното становище от ЧСИ за неприложимост на правилата на цитираното ТР към чл.446 ГПК, предвид измененията на закона, настоящият състав прие за неоснователно. Тълкувателното решение е прието по действието на старата редакция на чл.446, ал.1 ГПК (ДВ, бр.50 от 2008г.), но същото намира приложение и при новата редакция на разпоредбата на чл.446, ал.1 ГПК (ДВ, бр.86 от 2017г.). Това е така, защото нито целта, нито духа на закона се се променили. Единственото изменение е по отношение на определяне на секвестрируемата част. При действието на разпоредбата от 2008г., секвестрируемата част е определена като абсолютна, докато при сега действаща редакция на закона, е детерминирана като част от дохода (една четвърт, една втора и т.н.). Постоянна е съдебната практика, че макар и да има промяна в начина на определяне, същото не се отразява върху абсолютно несеквестрируемата част от дохода, приравнена на размера на една МРЗ.

В допълнение на изложение, съдът следва да отбележи, че съдебният изпълнител не е направил необходимата преценка за наличието на факти по чл.446 ГПК. Не са събрани конкретни доказателства за семейно положение на длъжника, лица, които реално той издържа, граждански статус и нетното

трудова възнаграждение. Такива доказателства могат да бъдат справки от НБД, НАП, фишове за изплатено трудово възнаграждение, получен брутен и нетен доход, начислен осигурителен доход, както и всякакви други документи от работодателя, но не и от съобщение от работодателя, с което не е установен брутно и нетно възнаграждение, което бива основно и допълнително.

Жалбоподателят е направил искане за разноси, но според настоящия съдебен състав такива не се дължат в настоящото производство. Същото е иницирано срещу акт на съдебния изпълнител по възражение на длъжника срещу незаконосъобразно действие на съдебния изпълнител и не е свързано с процесуалното поведение на вискателя, поради което и нормата на **чл.78 ГПК** не следва да бъде приложена. Принципът въведен с нормата на **чл.79, ал. 1 ГПК**, е че разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в изчерпателно посочените три хипотези, в които е очевидно, че разноси му се дължат с оглед поведението на вискателя. Тези три хипотези в случая не са налице. За извършените разноси в производството по жалба срещу действия на ЧСИ, страната разполага с възможността по **чл.74 от ЗЧСИ**.

Водим от горното и на основание чл.437, ал.4 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба с вх. № 010307/11.10.2021г., подадена от ИСКР. П. С., ЕГН *****, гр.Ловеч, ул. „Маестро Камен Луков“ № 2, **изцяло ДЕЙСТВИЯТА** на ЧСИ И.Л., рег. № 903 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20219030400262, изразяващи се в налагането на запор върху вземания от трудовото възнаграждение на ИСКР. П. С. от Община Ловеч, **като незаконосъобразни**

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване (чл.437, ал.4 ГПК).

ПРЕПИС от решението да се изпрати на ЧСИ и на страните чрез техните процесуални представители.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____